

Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia Sacra

**Montmorency, François de
Antverpiae, 1638**

Pastor-Bonus. ex lib 1. Reg.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](#)

A N T O N I O
 DE MONTMORENCY
 ABBATI S. ANDREAE ET FIDEMII
 F R A T R I S V O
 PASTOR-BONVS IDYLLION.

A R G V M E N T V M.

Puerum Dauidem gregi suo præficit Parens
 IESSE. Sub DAVIDIS autem personâ v-
 RVS ECCLESIAE PASTOR designatur.

L Anigeri quæ cura gregis, qui cultus ha-
 bendo

L Sit pecori, Dauidem Pater erudiebat
 Iesse,

Dum puero mandaret oues. Tu sine Fidem I,
 Seu regis Andreæ Germane libentiū agnos,
 O ades; & si quid potes hac cessare sub umbrâ,
 Obedient audire iuinet, cui plaudit Ephratae
 Et nemus & tali pulsatus carmine collis.

O puer alme tuis placeant, sine, fratribus
 urbes:

Tu mihi pasce gregem. vocat hæc te blanda
 venustas

Ruris, & irrigui gelidis in vallibus amnes.
 Sume pedum, tibi gratatur canis ecce magistro,
 Stant

AN-

*Stant & oues circum, pueri nec pœnitent illi,
Nec te pœniteat pecoris puer auree; Patri
Panit & ipsa gregem quondam formosa
becca:*

*Illa grauem gestans humeris cudentibus
nam*

*Ad puteos ducebat oues, plenisque iubebat
Sedula currentem potare canalibus undam.
Incipe care puer placidas mulgere capellas,
Lactea cerne tuis demittunt ubera palmis,
Incipe care puer: teneri puerilibus agni
Imperijs gaudentque regi, saliuntque per hi-
bam*

*Lætitiam implentes latè balatibus agros.
Dum cytisum læti per pingua pascua carpem,
Tu densas inter corylos laurove sub altâ
Disparibus magnum calamis imitabere Mojs
Qui gracilem primus labris admouit auenam:
Et tua Legifero certabunt carmina vati,
Quamuis ille senex, quamuis sis parvulus ipsi.*

*O felix nimium grex te pastore futurus!
Si lupus insidijs, leo vi grassetur apertâ;
Nec puer insidias, nec vim curabis apertam,
Certus ab articulis prædam extorquere leoni.
Sed neque turpe tibi duces languentibus agno
Supposuisse humerum, si quos procumbere cano
Videris oblitos seræ decedere nocti.*

*At si tentet oues scabies aut arida febris,
Principijs vigil occurres; damnosâ priusquam*

Per reliquum serpentem temere contagia vulgus.

Dulcibus idcirco flunijs quandoque lanabis

Omne pecus; missusque secundo defluet amne

Dux aries, donec ripas euadat in altas.

Indole macte puer tali! sic gloria surget

Æqua tuo, sic par merces premiumque labori.

Vimineis quam munda tibi quam mollia qualis

Vellera condentur, Tyrios potura rubores?

Quam largè fetura tuum supplebit ouile?

Omne gemelliparis stabit tibi matribus agmen.

Qui Libani frondes, Libyæ numerarit arenas;

Nouerit is Bethles quot ages in montibus agnos.

Sed nec ager quamuis pateat Bethlemitus amplè,

Tequaque tuusque gregem capiet. Pomæria profer

Latius ô Superis puer acceptissime; funes

Texe tibi longos, ut dum metabere campum

Sufficient septis: nec enim satis ullus alendo

Limes erit pecori, sed succendentibus annis

Extremum implebis solis utriusque cubile,

Et quæ manè recens rubicundo surgit Eoo;

Et quæ fessus aquas subit occubiturus Iberas.

O que frigoribus medijs pudentur ab Arcta

Pascua, discussis tibi iussa virere pruinis!

Auster & ipse nouas reteget sub sidere Cancri

Que non immodico valles urantur ab æstu:

Ethiopumque volent scatebris deserta rigari,

Ut tua suppeditent viuos ad pocula fontes;

Si mihi non vanus dedit hæc responsa Sacerdos.